

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 39	Utgitt 4. oktober	1950
--------	-------------------	------

Innhold.

Side

Skr. om ansvarsforsikring for drosjer og leievogner	891
» om endr. i bruksreglene for Nes bygdealmening i Hedmark ..	892
» om bandtvang for hund i Rødenes	892
» om do. i Trøgstad	892
» om do. i Fosnes	892
» om do. i Onsøy	893
» om do. i Lunde	893
» om do. i Lenvik	893
» om do. i Tysfjord	893
» om at brannlova skal gjelda for Ardalstangen, Farnes og Vee-	
sletta i Ardal	894
» om do. for Havrenes i Kinn	894
» om vedtekter til bygningslova for Ytterdal bygn.distr. i Møre	
og Romsdal	894
» om vedtekt til § 13, 1 i bygningslova for Sauda	897
» om regulering av Holmedal i Fjaler og om vedtekter til byg-	
ningslova for Holmedal bygn.strok	898
» om stengjevedtekt for utsalsstader i Sør-Aukra	899
Bestem. om at tuberkulinnegative personer ikke må opptas ved mili-	
tære skoler	900
Skr. om regulering av Stangelokka i Berg herred, Østfold fylke m. v.	900
» om do. av Volda sentrum m. v.	902
Kunngj. 1) om omsetn.avgift på sjokolade- og sukkervarer og 2) om	
krisetilleggsavgift på drikkebrennevin	906
» om verneskatt	906
Res. om endr. i regler om avgift etter ildsfarlighetslovens § 26	907
» om ikrafttreden av lov om endr. i sjemannsloven og om forskr.	
om legeundersøkelse av sjømenn	908
» om forskr. om bemanning av norske skip	913
» om ikrafttreden av lov om endr. i lov om Statens Fiskarbank	924
Skr. om regulering av Kuholmstangen, Kristiansand m. v.	924
» om do. av Agder Allé, Kristiansand m. v.	925

Skrivelse fra Samferdselsdepartementet om opphevelse av be- 14. sept.
stemmelsene om plikt for drosjer og leievogner til å tegne utvidet
ansvarsforsikring.

Med hjemmel i lov om samferdsla av 11. juli 1947, og med
virkning fra 4. oktober 1950, oppheves §§ 8 og 13 om tvungen

14. sept. ansvarsforsikring for drosjer og leievogner i alminnelige vilkår for bevilling til ervervsmessig transport med motorvogn uten rute, fastsatt av Samferdselsdepartementet 24. mai 1948 og 15. januar 1949.

15. sept. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I bruksreglene for Nes bygdealmenning i Nes herred i Hedmark fylke, godkjent av Landbruksdepartementet 21. juli 1939 med hjemmel i § 26 i lov om skogvesenet av 22. juni 1863 skal § 16 heretter lyde slik:

Av utbytte som innvinnes ved salg fra almenningen, skal det avsettes et fond inntil kr. 200 000. Fondets kapital skal ikke kunne angripes, men rentene av samme skal kunne brukes til almenningens forbedring og med samtykke av departementet til almene formål, som også kommer de bruksberettigede til gode.

Fondets midler skal anbringes på samme måte som for umyndiges midler bestemt.

15. sept. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfestes vedtak av 25. mai og 10. august 1950 av Rødenes herredstyre, Østfold fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Rødenes herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. mai til 15. september.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter.

15. sept. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfestes vedtak av 29. august 1950 av Trøgstad herredstyre, Østfold fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller innehaver av hund i Trøgstad herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

15. sept. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfestes vedtak av 30. juni 1950 av Fosnes herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Fosnes herred skal

holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 15. mai til 15. november.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter og heller ikke dresserte gjeterhunder som i lag med gjeter følger buskap på beite.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

15. sept.

Hermed stadfestes vedtak av 17. august 1950 av Onsøy herredsstyre, Østfold fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller innehaver av hund i Onsøy herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 15. april til 15. oktober.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

15. sept.

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 2. september 1950 av Lunde heradstyre, Telemark fylke, der det i samsvar med § 3, 2. leden i lov frå 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er fastsett at alle som er eigar eller innehavar av hund i Lunde herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.

Dette gjeld ikkje hundar som under lovleg jakt er fylgde på forsvarleg måte av eigar eller innehavar og heller ikkje dresserte gjetarhundar som i lag med gjetar fylgjer bufe på beite.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

15. sept.

Hermed stadfestes vedtak av 4. juli 1950 av Lenvik herredsstyre, Troms fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Lenvik herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. april til 1. november.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

15. sept.

Hermed stadfestes vedtak av 19. august 1950 av Tysfjord herredsstyre, Nordland fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller innehaver av hund i Tysfjord herred

15. sept. skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter, i tida fra 1. april til 1. november.

Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt blir fulgt på betryggende måte av eier eller innehaver.

19. sept. **Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhald av § 65 i lov om brannvesenet frå 15. august 1908 fastset departementet i samsvar med vedtak av Årdal heradstyre i møte 17. august 1950 at lova med unntak av kap. 4 og 5, skal gjerast gjeldande for Årdalstangen, Farnes og Vee-sletta, Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke, innafor dei same grensane som bygningsdistriktet.

19. sept. **Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhald av § 65 i lov om brannvesenet frå 15. august 1908 fastset departementet i samsvar med vedtak av Kinn heradstyre i møte 5. april 1950 at lova skal gjerast gjeldande for Havrenes i Kinn herad, Sogn og Fjordane fylke, innafor desse grensane.

Grenselina tek til aust ved krossen i grensa mot Florø by ved kanalen, går derifrå sørover til Geitnesholmen, derifrå mot vest langs stranda til ho møter grenseskilet millom eigedomane til M. Sørstrand og Alisa Færøyvik, fyl dette til botnen av Gunhildvågen, vidare vestover denne til Trolleskjersundet, nordover gjennom Klubbesundet til Havrenespynten, vidare tversover Florevika, tek med øya Rota og alle holmane kring der som ligg naturleg til, vidare over Florevika på nytt, til bygrensa vest for moloen. Derifrå fyl grenselina den noværande bygrensa vest og sør for byen attende til krossen ved kanalen.

Grensane er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

19. sept. **Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhald av § 3 i bygningslova frå 22. februar 1924 stadfester departementet med nokre brigde vedtak av Norddal heradstyre i møte 3. august 1949 om vedtekter til bygningslova for Ytterdal bygningsdistrikt, Møre og Romsdal fylke.

Vedtektene lyder så:

Til § 13

1. Bygningsrådet er samansett av lensmannen i Dale, istaden for politimeistaren i Ålesund, ordføraren i helserådet og 3 andre lemer — derav 1 kvinne —, som med 3 varamenn vert vald av heradstyret.

2. Bygningsrådet avgjer at ein av lemene skal gjere teneste som 19. sept. bygnings- og regulerings-sjef og har tilsyn med byggearbeider.

Til §§ 23, 26 og 58.

1. I byggedistriktet skal der alle stader nyttast open bygging, utan i dei høve der det i samsvar med stadfesta reguleringsplan skal vere rekkebygging eller industristrok.
2. Bygningsrådet kan gjeve løyve til at bygnader vert oppført lenger inn på tomte enn fastsett i reguleringsplanen.
3. Utanom dei strok som på stadfesta reguleringsplan er utlagt som forretnings- og industristrok, må ingen murbygnad ha meir enn 2 høgder + kjellar og loft. Frå denne regel kan bygningsrådet gjere undantak i serlege høve innafor råma av bygningslova.
4. Dei einskilte tomter i ope byggestrok må ikkje utbyggast meir enn tredjeparten av vedkomande tomtevidd. Frå denne regel kan bygningsrådet gjere undantak.

Til § 48.

1. Utbygging av ein eigedom i regulert strok må ikkje gjerast med mindre der til- og langs eigedomen fører opparbeidd og godkjent gate, i tilfelle forsynt med kloakk etter avgjerd av formannskapet. Det kan ikkje krevjast at gata skal opparbeidast i større breidd enn 8 meter irekna fortåg. Opparbeiding av gate og nedlegging av kloakk som vert gjort av private, må gjerast etter føresegner frå bygningsrådet, eller den som rådet gjev mynde til dette.

Frå desse regler kan formannskapet gjere undantak etter fråsegn av bygningsrådet. Tomteeigarar må i dei høve ved tinglyst erklæring binde seg til å arbeide opp gate med kloakk som nemnt i fyrste avsnitt, når dette vert kravt av kommunen.

2. Gate eller fortåg som er opparbeidd og kloakk som er nedlagd av eigar av bygg i medhald av vedtekt punkt 1 til § 48, vert å halde vedlike av kommunen frå den tid arbeidet er fullført og godkjent. Gategrunn og kloakk skal då utan vederlag takast over av kommunen.
3. Grunneigarane skal refundera kommunen dei utlegg denne har hatt til opparbeiding av gate og nedlegging av kloakk. Grunneigarane sine plikter skal likevel ikkje femne om meir enn halvparten av kommunen sine utlegg ved opparbeiding av gate i breidd av inntil 15 meter og ved nedlegging av kloakkroyr med inntil 305 mm diameter.
4. Soframt der til gate berre kan byggjast på eine sida, skal grunneigarane sine plikter ikkje femne om meir enn halvparten av dei i punkt 3 nemnde utlegg.

19. sept. 5. Dei reglar som gjeld for opparbeiding av gate, vert ogso gjeldande når eldre veg går inn i regulert gate.

6. Summen av vederlag vert delt mellom grunneigarane etter den lengd kvar grunneigar eig til gata. Då og slik at den gate-lengd som vert opparbeidd samstundes vert å sjå som ei eining.

Grunneigarar som har eigedom som ikkje støyter direkte til den gate som vert opparbeidd, kan påleggjast å ta del i utlogorne med dette i samhøve til den verdauke eigedomen får ved gateanlegget. I tilfelle vert dette spursmålet å avgjere ved skyn.

7. Den grunneigar, som etter at denne vedtekta er endeleg godkjend, har utbygd eller held på å byggjer ut sin eigedom med bygnad som har glas, dør eller innkøyring frå ei etter vedtektene opparbeidd gate, skal betale sin part av vederlagssummen innan 3 månader etter at han har fått oppgave over storleiken av denne, eller inntil 10 årlege terminar, mot å svare 3% årleg rente av den sum som til kvar tid er utbetalt. Plikter etter desse reglar har ogso grunneigar, om han etter at vedtektene endeleg er godkjend, brigder eldre bygning ved reparasjonar eller liknande i so stor mun at bygningsrådet finn bygnaden stort sett nya opp att. Det same gjeld og for å byggje oppatt etter brand eller onnor øydeleggjing.

For grunneigarar som bygg seinare, vert denne frest å rekna frå den tid då arbeidet med sovore bygg vert sett i verk.

8. Med omsyn til den plikt til vederlag som kviler på ein eigedom etter dei reglar som stend framanfor, vert det etter opptak av kommuna å halde turvande tinglysing på eigedomen sitt folium i panteregisteret.

9. Om serlege grunnar ligg føre, kan heradstyret fråfalle den refusjon som kommuna har krav på etter dei framanfor nemnde reglar.

Til § 57.

1. Den som bygningssjefen gjev mynde til å utføre oppmølings- og kartforretning, må vere godkjend av ordføraren i Norddal.

2. Det påligg den som bed om oppmåling å gjere dette kjent for dei som kan ha interesse av delinga.

Melding om deling av grunn skal ha påteikning om at alle interesserte er varsla om delinga og skal vere innsend til bygningssjefen dagen før oppmålinga vert halde.

Til § 57 a.

Tinglysing og innføring i grunnboka av heimelsbrev eller rettar, kan gjerast om det vert framsynt attest frå den som har

mynde til oppmøling om at kart og oppmølingsforretning er kravd 19. sept. og gebyr for oppmøling og tinglysing er betalt. Ein kan ogso krevje at grensene for vedkomande areal er fastsett i marka.

Til § 61.

Det skal ikkje byggjast noko hus som folk til jamnan skal bu i med mindre der er høve til å få nøgda av godt drikkevatt. Det same gjeld ogso hus for dyr. Mogleg usemje om dette, vert avgjort av helserådet.

Til § 62.

For at det skal kunna byggjast på grunnstykke utafor regulert strok, må dei antan liggje ved ein veg som er open for ålmenn ferdsle, eller vere knytt til slik veg ved tilgang som er godkjent av bygningsrådet. Soframt denne veg ikkje høyrer til byggaren, skal vegen vere han stendig sikra ved tinglyst fråsegn frå eigaren, eller på annan måte som bygningsrådet finn fullnøgjande.

Til § 63.

Etter fråsegn frå helserådet, kan bygningsrådet nekte at der innan byggedistriktet vert oppført verksemdar som ved sin art kan vere til mein ved røyk, lukt, støv, ståk eller liknande.

Til §§ 74, 104 og 105.

Bygnader av mur eller betong som står i samanhengande rekkje, skal sovdt mogleg ha same høgd til ufsa og denne høgda skal ikkje vere over 10 meter over lendet.

Ingen murbygnad kan ha meir enn 3 høgder, kjellar og loft ikkje medrekna. I visse høve kan bygningsrådet gjere undantak innafor råma av bygningslova. Bygningsrådet kan gjeve løyve til å innreide bustadrom på loftet over 3. høgd i murbygnad etter §§ 104 og 105, av inntil $\frac{1}{3}$ del av huset si grunnflate, utan at dette vert medrekna i talet av høgder.

Til § 146.

Helserådet kan avgjere kva som skal gjerast for å leide grunn-, over- og spillvatn burt frå alle tomter, ogso frå dei som er utbygde.

Til § 150.

Gardsrom, tropper og smog mellom budene, ubygdde tomter, elva og fjøra, skal haldast i rein og pynteleg stand og avfall og anna ureinska fjernast utan opphald.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

20. sept.

I medhald av § 3 i lov om bygningsvesenet frå 22. februar 1924 stadfestar departementet vedtak av Sauda heradstyre i møte 27. april

20. sept. 1950 om vedtekt til § 13, punkt 1, i bygningslova for Sauda, Rogaland fylke.

Vedtekta er av departementet redigera slik:

Bygningsrådet skal vera samansett av lensmannen, ordføraren i helserådet, kommuneingeniøren, kontorsjefen i kommunen og 4 medlemmer med varamenn, som er valde av heradstyret. Når ordføraren i helserådet er hindra frå å vera til stades, kan sunnhetsbetjenten istaden taka sete i bygningsrådet.

20. sept. **Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhald av § 27 i lov om bygningsvesenet frå 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Fjaler heradstyre i møte 25. mai 1950 om regulering av Holmedal i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke.

Vidare stadfester departementet i medhald av § 3 i lova vedtak av heradstyret s. d. om vedtekter til bygningslova for Holmedal bygningsstrok, med eit brigde som er gjort av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til § 13 i lova.

Bygningsrådet skal vera samansett av lensmannen, ordføraren i helserådet og 3 medlemmer med varamenn valde av heradstyret. Ein av desse skal vera bygningskyndig.

Til § 48 i lova.

1. Før ein kan bygge på ei tomt innanfor det regulerte stroket, må det opparbeidast veg, i tilfelle forsynt med kloakk — etter vedtak av formannskapet. Bygningsrådet godkjenner opparbeidinga.

Ein kan ikkje krevja at vegen vert opparbeidd i større breidde enn opptil 8 m, medrekna fortau. Opparbeiding av veg og nedlegging av kloakk utført av private, må gjerast etter dei forskrifter som gjeld i kommunen.

Etter at bygningsrådet har gjeve fråsegn, kan heradstyret setta søknad om utsetjing av opparbeidinga. Tomteeigarane må i so fall i tinglyst fråsegn, binda seg til å opparbeida veg og kloakk i samsvar med 1. leden i denne paragrafen.

2. Når kommunen opparbeider veg i det regulerte stroket, skal eigaren av tomta som støyter til vegen, refundera kommunen $\frac{1}{2}$ av utlegga til veg og kloakk. Ein reknar med ei vegbreidde på inntil 6 m og kloakkkrøyr med inntil 10" diameter. Dei reglar som gjeld for opparbeiding av vegar, fylgjer ein og når eldre vegar går inn i regulert veg.

3. Godtgjerselssummen vert å dela på grunneigarane etter lengda 20. sept. av parsellane fram til vegen. Den veglengda som vert opparbeidd samstundes skal reknast som ei eining.
4. Kommunen skal sjølv syrgja for naudsynleg tinglysing vedkomande den godtgjersle som fell på ein eigedom, etter ovannemnde vedtak.
5. Når serlege grunnar talar for det, kan heradstyret fråfalle refusjon til kommunen, etter ovannemnde vedtak.

Til § 58 i lova.

I bustadstroka skal tomtene ikkje vera under eit mål. Bygningsrådet kan likevel dispensera frå dette vedtak.

Til § 59 i lova.

Kvar eigedom (parsell eller hustomt) skal ha sitt gards- og bruksnummer. Husnummer vert ikkje kravt eller brukt.

Til § 63, 2 i lova.

Bygningsrådet kan — etter at helserådet har uttala seg — forby anlegg av sellulosefabrikk, fabrikkar som lagar beinmjøl og tangmjøl innan bygningsstroket. Også verksemdar som kan verka generande med lukt, røyk eller stank — eller som skitnar til vatnet i bekk, elv eller kjelde kan forbydast.

Innan bygningsstroket er det ikkje høve til å leggja pelsdyrgard utan samtykkje frå bygningsrådet og helserådet.

Til §§ 75 og 115 i lova.

Bygning skal plaserast på tomta som innteikna på reguleringskartet slik at bebyggelsen vert open.

Bygningsrådet kan gjera visse unntak frå dette, når bygnaden då ikkje kjem utanfor byggelina eller nærare nabogrense enn bygningslova fastset.

Bygningsrådet skal ogso plasere uthusbygnader på tomtene. Naust av tre utan eldstad kan setjast opp til nabogrense, når arealet av dei samanbygde nausta ikkje vert meir enn 250 kvm.

Til § 114 i lova.

Bustadhus i mur kan førast opp i 2½ høgd — eller med 7 m gesimshøgd.

Til § 146 i lova.

Helserådet kan påby turvande rådgjerder for å få burt grunnvatn, overvatn og spillvatn.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

20. sept.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25. april 1924, jfr. lov frå 25. juli 1913, stadfester departementet med nokre redaksjonelle brigde vedtaket som Sør-Aukra heradstyre har gjort i møte

20. sept. 26. august 1950 om ny vedtekt om stengjetid for utsalsstader i Sør-Aukra herad, Møre og Romsdal fylke.

Vedtekta lyder så:

§ 1.

A. Utsalsstader for varor skal med dei nedannemnde undantak på kvardagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 9 heile året.

Påske-, pinse-, jul- og nyårsaftan skal det stengjast kl. 15.

B. På sun- og helgedagar, 1. og 17. mai skal det haldast heilt stengt.

§ 2.

I stengjingstida må kundar ikkje sleppast inn. Det er likevel høve inntil ein halv time etter stengjetid å ekspedera kundar som er komne inn før stengjetid.

§ 3. Utan hinder av føresegnene i denne vedtekta kan proviantering og leveranse til fiske- og fangstfarty finna stad.

§ 4. Brot på desse vedtektene vert straffa etter lova, jfr. § 339, 2. leden i straffelova.

21. sept. **Bestemmelse om at tuberkulinnegative personer ikke må opptas ved militære skoler.**

(Gitt av Sosialdepartementet med hjemmel i lov nr. 16 av 12. desember 1947 § 13 og kgl. resolusjon av 20. august 1948.)

Tuberkulinnegative personer må ikke opptas ved militære skoler.

Unntak kan gjøres for personer som er BCG-vaksinert flere ganger uten å bli tuberkulinpositive.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

21. sept. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Berg herredstyre i møte 29. mars 1950 om regulering av Stangeløkka i Berg herred, Østfold fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet herredstyrets vedtak s. d. om vedtekter i tilknytning til reguleringen med noen endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

A. **Blokkbebyggelse.**

1. På parsellene 13, 17, 19, 23, 24, 26, 27, 28 skal oppføres blokker i mur eller armert betong.

2. Samtlige blokker innredes for vanlig boligbebyggelse. Plasing og størrelse er vist på planen.

3. På parsell 24 kan der i blokkens underetasje innredes en 21. sept. butikk.

4. På parsell 66 skal oppføres en forretningsgård. Plasing og størrelse er vist på planen.

5. Parsell 30 er avsatt til Herredshus for Berg kommune.

6. Etasjeantallet er angitt på planen. Den nøyaktige gesimshøyde og eventuelle avtrapping fastsettes av reguleringsvesenet i forbindelse med utstedelse av situasjonskart i m. 1 : 500.

Blokkene på parsellene 13—28 skal ha ens takform og takvinkel.

7. Garasjer plasseres som vist på planen.

8. Parsell 18 er fellesområde for beboerne av parsellene 13, 14, 15, 16, 17, tilsvarende er 21 fellesområde for 19, 20, 22, 23 og 25 for 24, 26, 27 og 28. På disse fellesområder kan oppføres lekestue (uværsskur) for barn, og eventuelle hobbyrom.

9. Tørkestativer kan anbringes i det fri og løses hagemessig med innhegning i form av pergola eller lignende.

10. Det oppsettes fellesantenne for hver bygningsblokk.

11. Det skal anordnes søppelnedkast i hver blokk, godkjent av bygningsrådet. Utvendige søppelkasser tillates ikke.

12. Blokkene skal gis samstemt material- og fargebehandling, som skal godkjennes av bygningsrådet.

13. Særskilt takplan (med oppriss) må innsendes til bygningsrådet med angivelse av piper, ventilasjonskanaler, antenner og for øvrig alle anlegg som vil skjære takflatene.

14. Gjerde tillates ikke oppsatt mellom blokkparsellene. Mot offentlig vei kan anbringes lave hegn av levende vekster.

15. Planering- og beplantningsplan for blokkparsellene (med fellesområde) i minst m. 1 : 200 skal foreligge sammen med bygningstegningene og godkjennes av bygningsrådet.

B. Villabebyggelse.

16. Våningshusene oppføres i tre, betong eller mur.

17. Planen angir bebyggelsens plasing i forhold til de regulererte veier, tomte- og eiendomsgrenser. Likeledes er angitt etasjeantall.

Bygningens form og størrelse i plan blir fastsatt ved byggeanmeldelsen.

18. Størrelsen av hvert enkelt hus i villa- og rekkebebyggelsen kan være opptil 11 % av tomtens nettoareal, dog ikke over 150 m².

19. Garasjer skal være ildfaste, i størrelse ikke over 25 m².

20. Tørkeplassens plasing og eventuelle innhegning ved pergola eller lignende skal godkjennes av bygningsrådet. Det samme gjelder plasing av utvendige søppelkasser.

21. sept. 21. På fellesarealet innregulert i en villagruppe kan oppføres lekestue eller lignende for barn.

22. Mot regulert vei oppsettes gjerde med en høyde ikke over 1,00 m utført etter godkjenning av skjønnhetsrådet. Før gjerde mot vei oppsettes, må terrenget planeres hvor gjerde skal stå, etter bygningsrådets nærmere bestemmelser, eventuelt settes forstøtningsmur hvor dette er påkrevet. For porter gjelder samme høydebestemmelser som for gjerder. Selve utførelsen kan imidlertid her varieres, men skal godkjennes av bygningsrådet.

23. Fargen på hus, garasjer, etc. og gjerde med port skal godkjennes av bygningsrådet.

C. Generelt.

24. Innenfor de på planen viste parkarealer (bortsett fra de i punkt 8 og punkt 21 nevnte fellesarealer) kan anlegges barnehager eller lignende etter nærmere forslag.

25. Innenfor planens område tillates ikke oppført eller drevet fabrikk, industrielle anlegg, bakerier, hønsierier, forlystelses- eller bevertningslokaler og lignende. Anlegg, virksomheter eller foretagender som etter bygningsrådets skjønn vil medføre ulemper for de omboende er også forbudt. Unntak fra bestemmelsene i denne paragraf kan tillates av bygningsrådet etter innhentede uttalelser fra skjønnhetsråd, brannstyre og helseråd.

26. Selger av tomt er ikke berettiget til å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

27. Bygningsrådet kan, hvor særlige grunner taler for det, tilate unntak fra disse vedtekter punkt 2—10 og 16—22 innenfor bygningslovens ramme.

Før øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven.

21. sept. **Skriv** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I medhald av § 28, jfr. § 27 i lov om bygningsvesenet frå 22. februar 1924 stadfestar departementet vedtak av Volda bygningskommunestyre i møte 21. juni 1950 om regulering av sentrum i Volda, Møre og Romsdal fylke. Stadfestinga gjeld ikkje kailinene.

Vidare stadfestar departementet, i samsvar med § 3 i lova, vedtak av bygningskommunestyret s. d. om vedtekter i samband med reguleringa med nokre brigde som er gjort av departementet.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det område som er regulert, er vist på planen ved reguleringsgrense.

Innafor denne reguleringsline skal bygga plaserast til gater, 21. sept. plassar og nabogrenser slik planen viser.

§ 2. Bygga innafor det regulerte område er delt i:

A. Murbygg.

B. Trebygg.

C. Industristrok.

A. Murbygg.

§ 3. Bygnadene skal først opp i mur eller betong med høgdeskilte av brannfast materiale.

§ 4. Bygga kan innreidast til bustad, forretningar, kontor, lagerlokale og anna verksemd — som etter bygningsrådet sitt skjønn ikkje fører med seg ulempe for naboene. Bygningsrådet kan fastsetta at forretningar, lagerlokale og verksemder med vidare — som ein trur vil føre med seg ulempe — vert å leggje til industristroket.

§ 5.

1. Kvartalene og dei blokkane som står fritt, skal først opp med dei dimensjonane som er vist på planen.
2. På planen er vist det maksimale høgdetal som står på blokkane inne i ein sirkel. Byggehøgda rekner ein frå det regulerte nivået i gata si senterline — rett ut frå det hushjørne som ligg høgst. Byggehøgda må ikkje vere meir enn: 4 m for hus i 1 høg, 7 m for hus i 2 høgder og 10 m for hus i 3 høgder.
3. Bygningsrådet kan med samtykke av helserådet tillata unntak frå punkt 1 og 2 — innafor råma av bygningslova — på vilkår av at lystilhøva og bygnadens utsjåande mot gate og gårdsrom vert forsvarleg. Høgdetalet kan ikkje aukast utan samtykke frå departementet.

I tilfelle bygningsrådet tillet at bygnader mellombels vert førd opp med eit lågare høgdetal enn det som vist i planen, skal bygnaden sin konstruksjon dimensjonerast slik at den seinare kan først opp til full regulert høg. Det må sendast inn byggemelding med teikningar for heile bygget.

B. Trebygg.

§ 6.

1. Husa skal plaserast slik planen syner og innafor det arealet som er stipla inn.
2. Der planen syner rekkjehus eller kjedehus, kan bygningsrådet istaden gi løyve til å føre opp bygnader som ligg fritt — så framt ein får lovleg avstand frå nabogrense.

§ 7. Våningshusa skal vera villamessig og kan byggjast inntil 2 fulle høgder. Uthus, garasjer eller fløybygninger i 1 høg.

21. sept. Gesimshøgda for hus på 2 høgder må ikkje vera over 7 m, og høgda på mønet ikkje over 9 m. For hus på 1 høgde må gesimshøgda ikkje vera over 4 m.

Høgda til gesims og til det høgste punktet på utvendig trevegg skal målast frå planert tomtenivå.

§ 8.

1. Det arealet av tomta som det kan byggjast på, er synt på planen med stipla liner. Garasjer (uthus, floybygning) kan ha det areal som planen syner.
2. Bygningsrådet kan gi løyve til endring av tomtetildelinga, når det skjer i harmoni med byggjemåte og planen elles.

§ 9. Butikkar kan innreidast på dei stader som er vist på planen.

C. Industriareal.

§ 10. Det areal som er lagt ut til industri og lettare industri er innteikna på planen. Innafor industriområdet kan arealet delast opp slik som det høver seg best for dei ymse verksemdar og etter grenser som i kvart høve skal godkjennast av bygningsrådet. Parcellane skal ha mest mogleg regelmessig form.

§ 11. Bygningsrådet skal i kvart einskilt høve godkjenne verksemdar og byggemåte. Bygningsrådet kan take avgjerd om at verksemdar, som ein trur vil føre med seg serlege ulemper, vert å leggja til andre delar av industriarealet.

§ 12. Ein kan ikkje byggje i isolasjonsbeltet.

§ 13.

1. Alle bygnader skal vera i mur eller betong og kan førast opp i inntil 3 fulle høgder. Bygningsrådet kan likevel tillate ei tilbaketrekt 4. høgde.
2. Bygningsrådet kan tillate endringer frå vedtektene i punkt 1, innafor råma av bygningslova.

§ 14. I industriområdet kan det ikkje førast opp bustadbygg. Bygningsrådet kan likevel gi løyve til innreiding av einskilte husvære for vaktmeister og funksjonærar i vedkomande verksemd.

§ 15. Bygningsrådet skal på førehand godkjenne høgde og konstruksjon vedkomande gjerde mellom eigedomane.

D. Fellesvedtekter.

§ 16.

1. Forhagar, mellomrom mellom frittståande blokkar, gardsrom med vidare, må få ei vakker og tiltalande utforming.

Bygningsrådet kan krevja utarbeidd ein felles plan for desse områda. Denne skal vise uthus, hagar, tørkeplassar, plass for søppelkassar og liknande.

2. Forhagar og grøntareal kan berre innhegnast etter samtykke 21. sept. frå bygningsrådet. På same vis er det med delegjerder i tomtegrense.
3. Bygningsrådet kan med samtykke frå helserådet og brannstyret tillata førd opp ein garasjebygnad som vert felles for heile kvartalet. Garasjen skal i tilfelle ha ei høgd og skal plaserast i det indre av kvartalet så fram det på ein tilfredsstillande måte kan passast inn i planen.

§ 17. Bygnadene skal ha fasademessig utstyr på alle sider. Det skal vera fasadepuss på branngavlar — som etter bygningsrådet si meining — vil verta ståande synleg over 1 år.

§ 18.

1. Bygnadene skal ha sadeltak, valmtak eller der planen viser det — flatt tak. Takvinkelen må ikkje vera større enn 33 grader.
2. Bygningsrådet kan dispensera frå krava i punkt 1 så fram serlege grunnar krev det.
3. Bygningsrådet kan unntaksvis tillata innreiding av loft til varig opphald for menneske innafor råma av bygningslova. Brannstyret og helserådet må på førehand uttale seg i kvart einskilt høve.

Ein tillet ikkje nedskjæring eller glas i takflata unnateke takluker.

§ 19. For offentlege bygnader i mur eller betong gjeld ikkje reglane om høgdetal og dimensjonar.

§ 20. Bygningsrådet skal ved handsaming av byggemelding, sjå til at bygga får ei god form og materialhandsaming og bygnader i same byggeflukt får ei utforming som er harmonisk. Murbygnader bør ha sokkel av naturstein.

§ 21. Mot regulerte gater skal setjast opp 0,8 m høge gjerde av tre eller netting. Eit samanhangande gjerde må ha same konstruksjon og høgd.

Bygningsrådet kan tillate at gjerde mot gate kan gjerast lågare enn 0,8 m eller sløyfast i fall dette vert gjort i heile kvartalet si lengd.

Gjerde mot nabotomt skal ikkje vera høgare enn gjerde mot gate og kan sløyfast.

§ 22. Ved sidan av desse vedtekter gjeld bygningslova og dei vedtekter som til kvar tid gjeld for Volda bygningskommune.

§ 23. Etter at desse vedtekter er stadfesta er det forbode ved private servituttar å skape tilhøve som strider mot desse vedtekter.

22. sept.

Kongelig kunngjøring 1) om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer og 2) om krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin fra 25. september 1950.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21. september 1950 gjort dette vedtaket:

Fra den tid Kongen bestemmer, skal det betales omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer etter følgende satser:

For kakaopulver 20 % av varens avgiftspliktige verdi.

For kokesjokolade, hvormed forstås sjokolade med høyst 26 % fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 30 % av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan pålegges avgift, 150 % av varens avgiftspliktige verdi.

Fra den tid Kongen bestemmer, skal krisetilleggsavgiften på drikkebrennevin som selges til innenlandsk bruk, forhøyes til 150 %.

For drikkebrennevin som utskjenkes, skal avgiften fra samme tid forhøyes til 75 %.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft som gjeldende fra og med 25. september 1950.

Gitt på Oslo slott 22. september 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

22. sept.

Kongelig kunngjøring om verneskatt til staten for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21. september 1950 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal det svares verneskatt til staten av personlige skattepliktige og andre som får formues- og inntektsskatten til staten beregnet etter avsnitt A, § 1, VIII i kongelig kunngjøring av 30. juni 1950.

Verneskatten skal utlignes som et tillegg på 10 % til statskatten på formue og inntekt etter kongelig kunngjøring av 30. juni 1950. Verneskatten blir å avrunde slik at beløp til og med 50 øre nedsettes og beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste hele krone.

Verneskatt skal ikke utlignes når skattebeløpet ville bli mindre enn kr. 20.—.

Verneskatten forfaller til betaling med en halvpart den 1. 22. sept. desember 1950 og en halvpart den 1. april 1951. Betales første termin ikke ved forfall ansees annen termin forfalt til betaling samtidig. Beløp under kr. 50.— forfaller i sin helhet 1. desember 1950.

Reglene i lov om verneskatt av 9. juli 1948, nr. 7, § 2, 1. ledd, § 3, § 4, 1., 3. og 4. ledd og §§ 5 og 6 får anvendelse også for verneskatt som skal svares etter dette vedtak.

For verneskatt kan det gis pålegg om særskilt trekk i lønn ved siden av trekk for ordinære skatter, når skatteoppkreveren finner dette nødvendig for å få verneskatten dekket før utgangen av budsjett-terminen.

Verneskatten blir å regne med i den samlede skatt ved anvendelsen av reglene i avsnitt F i kongelig kunngjøring av 30. juni 1950.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 22. september 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

22. sept.

Kongelig resolusjon.

I. § 1 og § 4 i regler om avgifter som skal svares etter ildsfarlighetslovens § 26, fastsatt ved kgl. resolusjon av 21. mai 1920, jfr. kgl. resolusjon av 9. november 1928, blir endret i samsvar med et framlagt utkast.

II. De under I nevnte endringer trer i kraft fra og med 1. oktober 1950.

Det i I nevnte utkast er slik:

Reglenes § 1 og § 4 skal lyde så:

§ 1. Enhver fabrikk for tilvirkning av nitroglyserin, dynamitt, krutt eller andre sprengstoffer, eller for tilvirkning av ildsfarlige væsker, skal betale en årlig avgift av kr. 600.—.

§ 4. Bedrifter som selger ildsfarlige væsker av de i lovens § 14, jfr. § 16, omhandlede arter, skal betale en årlig avgift for hvert opplag (utenfor tilvirkningsstedet) etter slik beregning:

a. Av de i lovens § 16, post 1 A omhandlede væsker, så fremt den tillatte beholdning er:

over	10 000 liter inntil	100 000 liter	kr. 450,00
»	100 000 »	500 000 »	» 600,00
»	500 000 »	2 000 000 »	» 750,00
»	2 000 000 »		» 900,00

22. sept. b. Av de i lovens § 16, post 1 B omhandlede væsker, såfremt den tillatte beholdning er

over	100 000 liter inntil	1 000 000 liter	kr. 450,00
»	1 000 000 »	» 5 000 000 »	» 600,00
»	5 000 000 »	» 20 000 000 »	» 750,00
»	20 000 000 »	»	» 900,00

Er det ved et opplag beholdning av begge slags væsker, betales en felles avgift etter den samlede beholdning bereknet etter forholdet 1 liter av de i lovens § 16 post 1 A nevnte væsker = 10 liter av de i § 16 post 1 B nevnte.

Avgiften bereknes etter den største beholdning, som kan has i henhold til den meddelte tillatelse. Hvis det for et opplag før utgivelsen av lov nr. 4 av 12 juni 1914 er istandbragt særskilt for øyemedet innrettet anlegg bereknes avgiften etter den maksimumsbeholdning, som de eldre beholdere rommer, med mindre bedriften for departementet erklærer alene å ville lagre en mindre beholdning som i så fall ikke må overskrides, uten at melding derom gis.

22. sept. **Kongelig resolusjon.**

1. § 26 i lov om endring i sjømannsloven av 8. juli 1949 trer i kraft straks.

2. Med hjemmel i § 26 i sjømannsloven av 19. juni 1931 med tilleggslov av 8. juli 1949 utferdiges forskrifter om legeundersøkelse av sjømenn i samsvar med et fremlagt utkast.

3. De under 2 nevnte forskrifter trer i kraft fra den tid Industri-departementet bestemmer og forskriftene om legeundersøkelse av sjømenns fargesans, syn, hørsel og sunnhetstilstand av 5. januar 1940 oppheves fra samme tid.

Det i punkt 2 nevnte utkast lyder så:

§ 1. *Undersøkelse av helsen.*

1) Enhver som antas til tjeneste på fartøy på 50 registertonn brutto og derover, må legge fram en helseerklæring, som skal inneholde legens uttalelse om at han etter nøyaktig undersøkelse av vedkommende antar at han er arbeidsdyktig og at det ikke er funnet tegn til smittsom eller tuberkuløs sykdom. Helseerklæringen må ikke være over 3 måneder gammel.

2) Helseerklæringen er gyldig i to år regnet fra utstedelsesdagen når tjenesten fortsettes ombord i samme fartøy eller i fartøy tilhørende samme rederi og utføres på skip i norsk kystfart. Utføres tjenesten på skip i utenriks fart, må erklæringen fornyes hvis

vedkommende innen utløpet av 2 år tar tjeneste på annet fartøy 22. sept. av den i punkt 1 nevnte størrelse.

Er vedkommende ikke fylt 18 år, må erklæringen fornyes med ikke over 12 måneders mellomrom til han har nådd denne alder.

3) Utløper helseerklæringens gyldighet under en reise, skal den fortsatt gjelde til første anløp av havn, hvor foreskreven legeundersøkelse kan foretas.

4) Helseerklæringen skal oppbevares av skipets fører så lenge tjenesteforholdet varer.

§ 2. *Undersøkelse av sjømenns fargesans.*

1) Enhver som antas til dekkstjeneste på fartøy på 50 register-tonn brutto og derover, må foruten den i § 1 omhandlede helseerklæring legge fram erklæring fra lege om at han har evne til å skjelve de ved lov eller reglement påbudte farger.

2) Erklæringen om fargesans er gyldig i 6 år regnet fra utstedelsesdagen, hvis ikke Helsedirektøren eller Skipskontrollen innen utløpet av denne tid krever ny undersøkelse.

3) Hvis erklæringens gyldighet løper ut under en reise, skal den fortsatt gjelde til første havn hvor foreskreven undersøkelse av fargesansen kan foretas.

§ 3. *Godkjenning av leger.*

De i §§ 1 og 2 nevnte erklæringer må være utstedt av lege som er blitt anvist av norsk sjømannskontor eller i utlandet av norsk konsulat eller godkjent forhyringsmyndighet.

§ 4. *Legeundersøkelse etter forlangende av skipets fører eller av offentlig myndighet.*

Enhver som gjør tjeneste på fartøy, er pliktig til å la seg undersøke av lege når fartøyets fører eller Helsedirektøren eller Skipskontrollen forlanger det.

§ 5. *Regler for undersøkelse av helsen.*

1) Den i § 1 nevnte erklæring skal bygge på følgende undersøkelser:

- a. Alminnelig undersøkelse av helsetilstanden.
- b. Undersøkelse av synsstyrke og synsfelt.
- c. Undersøkelse av hørsel.

Til a. Den alminnelige undersøkelse av helsetilstanden skal utføres i samsvar med instruks for legeundersøkelse av sjømenn som utferdiges av Helsedirektøren.

22. sept.

Til b. Synsstyrken skal undersøkes ved Snellens tavle, innrettet for en avstand av 5 (6) meter. Ved prøven, som foretas i god belysning med samtidig bruk av begge øyne og uten anvendelse av glass, kreves som minimum en synsstyrke på $\frac{5}{10}$ ($\frac{6}{12}$).

Dreier det seg om undersøkelse ved første gangs påmønstring, skal også refraksjonen bestemmes.

Synsfeltet skal undersøkes etter Donders's metode.

Til c. Hørselen prøves ved å undersøke i hvor mange meters avstand hvisken kan oppfattes tydelig eller på annen måte som måtte bli fastsatt av Helsedirektøren.

For at prøven skal anses for bestått må hvisken kunne oppfattes tydelig på 3 meters avstand.

2) Industridepartementet kan dispensere fra de i punkt 1 nevnte krav til synsstyrke og hørsel når sjømannens stilling ombord gjør dette ubetenkelig.

§ 6. Utferdigelse av helseerklæring.

1) Finner legen etter å ha foretatt de i § 5 omhandlede undersøkelser at vedkommende er skikket til tjeneste på skip, skal han på fastsatt skjema utferdige helseerklæring som skal ha følgende tekst:

«Helseerklæring for

Undertegnede har i dag undersøkt N. N. i samsvar med gjeldende instruks for legeundersøkelse av den som skal tjenstgjøre på skip. Det er ved undersøkelsen ikke funnet tegn til smittsom eller tuberkuløs sykdom. Røntgenundersøkelse av lungene er/er ikke foretatt (stryk det som ikke passer). Jeg antar på grunnlag av undersøkelsen at ovennevnte er arbeidsdyktig.»

Sted Datum

Legens underskrift.

.....

Den undersøktes underskrift.

(Påført i legens påsyn.)

2) I særlige tilfelle kan erklæringen gis begrenset gyldighet i tid og fartsområde.

§ 7. Erklæring når legen etter undersøkelsen ikke kan utstede helseerklæring.

1) Finner legen etter å ha foretatt de i § 5 omhandlede undersøkelser at han ikke kan utstede helseerklæring, skal han på fastsatt skjema utferdige en erklæring som skal ha følgende tekst:

«Udyktighetserklæring.

22. sept.

Undertegnede har i dag undersøkt N. N. i samsvar med gjeldende instruks for legeundersøkelse av den som skal tjenstgjøre på skip. Jeg finner på grunnlag av undersøkelsen ikke å kunne utstede helseerklæring for den undersøkte.»

Sted Datum

Legens underskrift.

Den undersøktes underskrift.

(Påført i legens påsyn.)

Til veiledning for den undersøkte, skal skjemaet for denne erklæring inneholde følgende opplysning:

«Legens avgjørelse kan innankes for en appell-lege.»

2) Legen skal forklare den undersøkte grunnen til at helseerklæringen ikke har kunnet utferdiges for ham og gi ham opplysning om adgangen til å søke appell-lege. Den undersøkte kan forlange legens detaljerte skriftlige erklæring om hans helsetilstand.

§ 8. *Regler for undersøkelse av sjømenns fargesans.*

Den i § 2 nevnte erklæring om fargesansen skal bygge på minst 2 av følgende prøver:

- a. Bostrom-Kugelbergs prøve.
- b. Ishiharas prøve.
- c. Hertel-Stillings prøve.

Prøvene bør utføres i godt dagslys.

Ved feillesning av ringe grad, hvor den undersøkende lege er i tvil om bedømmelsen, skal sjømannen henvises til appell-lege.

§ 9. *Erklæring om sjømenns fargesans.*

På grunnlag av de i § 8 nevnte prøver skal legen på fastsatt skjema utstede erklæring om sjømenns fargesans, som skal ha følgende tekst:

«Erklæring om sjømenns fargesans.

Undertegnede har i dag undersøkt N. N. i samsvar med gjeldende instruks for undersøkelse av sjømenns fargesans.

Prøvene er bestått/ er ikke bestått (stryk det som ikke passer).

Følgende prøver (navn og utgave) er anvendt:

Sted Datum

Legens underskrift.

Sjømannens underskrift.

(Påført i legens påsyn.)

22. sept.

§ 10. *Legeerklæringene inntas i sjøfartsboken.*

Har sjømannen sjøfartsbok, skal legeerklæringene klebes fast på innsiden av sjøfartsbokens bind, samtidig som det på bokens første side gis en påtegning om at de er vedheftet sjøfartsboken.

§ 11. *Adgang til appell.*

1) Den som får udyktighetserklæring som nevnt i § 7, eller som ikke har bestått prøve som nevnt i § 9, kan innanke avgjørelsen for godkjent appell-lege.

2) Appell-legen berammer tiden når undersøkelsen skal foregå. For å overvære undersøkelsen kan vedkommende om han ønsker det, medta 2 vitner, et som representant for Skipskontrollen og et for den organisasjon som vedkommende tilhører. Vitnene har krav på de godtgjørelser som Industridepartementet har fastsatt.

3) Appell-leger med varamenn oppnevnes av Helsedirektøren.

4) Appell-legens honorar betales av vedkommende som har rekvirert undersøkelsen. Denne betaler også vitnene den fastsatte godtgjørelse.

§ 12. *Legens habilitet.*

Leger og appell-leger må ikke stå i noe tjeneste- eller tillitsforhold til noen reder eller reder- eller sjømannsorganisasjon og ikke være i slekt eller svogerskap med den som skal undersøkes i rett opp- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søskenbarn.

§ 13. *Legeundersøkelse som foretas i utlandet.*

På steder i utlandet hvor lege ikke kan anvises overensstemmende med § 3, skal skipsføreren påse at undersøkelse blir foretatt og legeerklæringer utferdiget etter disse forskrifter. Første gang skipet anløper havn der det finnes lege oppnevnt overensstemmende med § 3, skal det utføres ny undersøkelse etter disse forskrifter.

§ 14. *Instruks for legeundersøkelsen.*

Helsedirektøren utferdiger nærmere instruks til legene for hvorledes de i disse forskrifter omhandlede undersøkelser av sjømanns helse og fargesans skal foretas.

§ 15. *Utgifter ved legeundersøkelsene.*

Utgifter ved undersøkelser som er nevnt i §§ 1 og 2 og som danner grunnlag for ansettelse ombord og utgifter ved undersøkelse etter § 4, skal bæres av vedkommende skips reder.

22. sept.

§ 16. *Anvendelse av forskriftene på fiskefartøyer.*

Disse forskrifter kommer ikke til anvendelse på dem som antas til tjeneste på fiskefartøyer når de brukes som slike eller til føring av egen fangst alene eller i forbindelse med andres. Vedkommende departement kan dog bestemme at forskriftene skal gjelde også for dem.

§ 17. *Overgangsbestemmelser m. v.*

1) Den som er i tjeneste på norsk fartøy på 50 registertonn brutto og derover når disse forskrifter trer i kraft og har vært ansatt på slikt fartøy i en vesentlig del av de to foregående år, kan fortsette i tjeneste på samme skip uten å underkastes de i disse forskrifter påbudte legeundersøkelser, forutsatt at slike undersøkelser foretas innen utløpet av to år etter forskriftenes ikrafttreden.

2) Kan en legeundersøkelse ikke foretas uten at skipet derved blir oppholdt, kan — etter tillatelse av norsk forhyringsmyndighet, hvor sådan finnes — vedkommende antas til tjeneste ombord for en enkelt reise uten legeundersøkelse. I slike tilfelle plikter skipsføreren å sørge for at legeundersøkelse overensstemmende med disse forskrifter blir foretatt første gang skipet kommer til havn hvor slik undersøkelse er mulig.

§ 18. *Forskriftenes ikrafttreden.*

Disse forskrifter trer i kraft fra den tid Industridepartementet bestemmer.

Fra samme tid oppheves forskrifter om legeundersøkelse av sjømenns fargesans, syn, hørsel og sunnhetstilstand av 5. januar 1940.

Kongelig resolusjon.

22. sept.

I. I henhold til § 93 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 med tilleggslov av 24. juni 1927, fastsettes forskrifter om bemanning av norske skip i samsvar med et framlagt utkast.

II. Forskriftene trer i kraft 1. januar 1951.

III. De gjeldende forskrifter for bemanning av norske skip, fastsatt ved kgl. resolusjon av 31. mai 1918 med senere forandringer, oppheves samtidig.

Det i I nevnte utkast lyder så:

§ 1. *Skip som forskriftene omfatter.*

Disse forskrifter gjelder alle maskindrevne norske skip på 25 tonn og over som brukes i frakt- eller passasjerfart unntatt:

22. sept. a) Fiske- og fangstfartøyer, når de brukes til føring av egen fangst alene eller i forbindelse med andres.

b) Skip som er bestemt til tilvirkning av fiske- eller fangstprodukter, når de fra fangstfeltet brukes til føring av egne fangstprodukter alene eller i forbindelse med andres.

For seilskip på 25 tonn og over som brukes i fraktfart og for skip av den art som er nevnt under a og b, kan dog Sjøfartskontoret bestemme hvor stor besetningen skal være og hvilke kvalifikasjoner de enkelte medlemmer av den skal ha. Det må under dette tas hensyn til skipets størrelse, bruk og fart samt dets bygning, maskin, innredning og utrustning.

§ 2. *Meningen med ord som er brukt i forskriftene.*

I disse forskrifter betyr:

1. Styrmann: en som hører til befalet på dekk, føreren unntatt.
2. Radiotelegrafist: telegrafist med sertifikat.
3. Radiotelefonist: den som er tilsatt for å utføre radiotelefontjeneste.
4. Maskinist: en som hører til befalet i maskinen.
5. Passasjerskip: skip som har eller etter gjeldende regler skal ha passasjersertifikat og som brukes i passasjertrafikk.
6. Døgn: tiden fra kl. 00 til kl. 24.
7. Innenriks fart: innsjø- og elvefart i Norge og fart på den norske kyst unntatt fart på Svalbard og Jan Mayen.
8. Utenriks fart: all fart utenfor innenriks fart. Hvis et skip på en del av en reise er i fart utenfor innenriks fart, ansees det for å være i utenriks fart på hele reisen, dog ikke hvis fartøyet nødtvungent kommer utenfor det område som reisen skulle omfatte.
9. Tonn: registertonn brutto.
10. Hestekrefter (HK.): indikerte HK. beregnet etter formel fastsatt av Sjøfartskontoret.
11. Maskin: dampmaskin eller motor.
12. Arbeidstidsloven: lov om arbeidstiden på skip av 10. juni 1949.
13. Sammenhengende fartstid: sammenhengende regnes fartstiden når tjenesten ikke avbrytes i fire timer eller mer noe sted hvor skipet gjør opphold underveis.

§ 3. *Styrmenn.*

1. I innenriks fart skal det være minst:

a) 1 styrmann

på lasteskip på 100 tonn og derover, men under 500 tonn som har en sammenhengende fartstid på 11 timer og derover og

på passasjerskip av enhver størrelse under 400 tonn som 22. sept. har en sammenhengende fartstid på 8 timer og derover.

b) 2 styrmenn

på lasteskip på 500 tonn og derover, men under 2 000 tonn og

på passasjerskip på 400 tonn og derover, men under 1 500 tonn.

c) 3 styrmenn

på lasteskip på 2 000 tonn og derover og på passasjerskip på 1 500 tonn og derover.

2. I utenriks fart skal det være minst:

a) 1 styrmann på skip under 300 tonn.

b) 2 styrmenn på skip på 300 tonn og derover, men under 500 tonn.

c) 3 styrmenn på skip på 500 tonn og derover.

§ 4. Den øvrige dekkbesetning.

1. På skip som ikke er passasjerskip skal antallet av båtsmenn, matroser, lettmatroser, jungmenn og dekksgutter minst være som følgende tabell viser:

Skipets størrelse i tonn			Båts- menn	Matro- ser	Lett- matro- ser	Jung- menn	Dekks- gutter	Tils.
Over	300, men ikke over	500	—	2	1	1	—	4
»	500	» » » 1 200	—	3	0	2	1	6
»	1 200	» » » 2 000	—	3	0	2	2	7
»	2 000	» » » 2 500	1	3	2	1	1	8
»	2 500	» » » 3 000	1	4	2	1	1	9
»	3 000	» » » 4 500	1	4	3	1	1	10
»	4 500	» » » 6 000	1	4	3	1	2	11
»	6 000	» » » 7 500	1	4	4	1	2	12
»	7 500	» » » 9 000	1	5	4	1	2	13
»	9 000	» » » 10 000	1	6	4	1	2	14
»	10 000		1	6	4	2	2	15

På skip mellom 1 200 og 2 000 tonn som er tildelt norsk nasjonalitetsbevis før disse forskrifter trådte i kraft, kan Sjøfartskontoret tillate forhyrt 3 matroser, 1 lettmatros, 1 jungmann og 1 dekksgutt, i alt 6 mann, når det ikke er plass til større bemanning.

På tankskip over 3 000 tonn minskes antallet i denne tabell med 1 lettmatros.

22. sept.

Hvis båtsmann ikke kan skaffes, kan i stedet antas en matros.

På alle skip av tre skal ansettes tømmermann. Denne medregnes i det foreskrevne antall matroser eller lettmatroser, såfremt han fyller betingelsene for disse stillinger.

2. På passasjerskip skal antallet av båtsmenn, matroser, lettmatroser, jungmenn og dekksgutter minst være som følgende tabell viser:

Skipets størrelse i tonn		Båtsmenn	Matroser	Lettmatroser	Jungmenn	Dekks-gutter	Tils.
Over 300, men ikke over 500		—	3	1	1	—	5
» 500 » » » 700		—	3	2	1	—	6
» 700 » » » 1200		1	3	2	1	—	7
» 1200 » » » 2000		1	3	2	1	1	8
» 2000 » » » 3000		1	4	2	2	1	10
» 3000 » » » 4500		1	5	4	1	1	12
» 4500 » » » 6000		1	5	4	2	2	14
» 6000		1	6	4	2	2	15

På skip over 7 500 tonn økes antallet av matroser med 1 for hver økning av tonnasjen med inntil 1 500 tonn.

3. For skip på 300 tonn og under kan Sjøfartskontoret bestemme hvor mange dekksmannskaper det skal være og hvilke kvalifikasjoner disse skal ha.

4. Et mannskap som er antatt til å utføre også annen tjeneste ombord enn alminnelig dekkstjeneste regnes ikke som dekksmannskap i disse forskrifter.

5. De mannskaper som er nevnt i denne paragraf skal ha følgende kvalifikasjoner:

a) Dekksgutter skal ha fylt 15 år.

b) Jungmenn skal ha fylt 16 år, og ha fart minst 12 måneder som dekksgutt.

c) Lettmatroser skal ha fylt 17 år, og ha fart til sjøs i 24 måneder, hvorav minst 8 måneder som jungmann.

d) Matroser skal ha fylt 20 år, og ha fart til sjøs i 36 måneder, hvorav minst 12 måneder som lettmatros.

e) Tømmermann skal ha fylt 23 år, og ha fart til sjøs i 42 måneder. Herav kan de dog ha arbeidet innen faget i inntil 12 måneder i land.

f) Båtsmenn skal ha fylt 22 år og ha 42 måneders fartstid.

6. En tømmermann som har de kvalifikasjoner som i punkt 5 er foreskrevet for matroser, ansees som matros i forhold til bestemmelsene i punktene 1 og 2.

7. Et ordinært skoleskipskursus regnes likt med 12 måneders 22. sept. fartstid.
8. De under punkt 5 a til f nevnte kvalifikasjonsbestemmelser har ikke tilbakevirkende kraft.
9. De krav til alder og fartstid som er stilt under punkt 5 b, c, d og e kreves ikke fylt hvis det kan påvises å være umulig eller forbundet med urimelige omkostninger å skaffe til vedkommende stilling en mann som fyller disse krav. Når det hyres et mannskap som ikke fyller kvalifikasjonskravene, skal grunnen anføres i skipsdagboken.

§ 5. Radiopersonalet.

På skip som etter gjeldende forskrifter skal ha radiostasjon skal det være ansatt minst:

1. 1 radiotelegrafist, når vaktholdet ved telegrafist er 8 timer pr. døgn og derunder.
2. 2 radiotelegrafister som ikke innehar annen stilling ombord som er nevnt i disse forskrifter, når det er pålagt vakthold ved telegrafist mellom 8 og 16 timer pr. døgn.
3. 3 radiotelegrafister som ikke innehar annen stilling ombord som er nevnt i disse forskrifter, når det er pålagt vakthold ved telegrafist mellom 16 og 24 timer pr. døgn.

På skip med passasjersertifikat i hurtigrutene på Nord-Norge som er utstyrt med duplex radio-telefon installasjon, skal det være ansatt minst 1 radiotelefonist som ikke innehar annen stilling ombord som er nevnt i disse forskrifter.

§ 6. Maskinister.

I. For skip hvor det etter lovgivningen ikke forlanges maskinist, kan Sjøfartskontoret bestemme maskinbemanningens størrelse og kvalifikasjoner.

II. På skip som det ifølge gjeldende lov forlanges maskinist for, skal det være ansatt:

1. På skip med maskiner inntil 300 HK. minst:
 - a) 1 maskinist når skipets sammenhengende fartstid ikke er over 11 timer.
 - b) 1 maskinist og 1 maskinpasser når skipet går i innenriks fart og dets sammenhengende fartstid er over 11 timer.
 - c) 2 maskinister på skip i utenriks fart og på passasjerskip i innenriks fart med dampmaskiner over 150 HK. og med sammenhengende fartstid over 11 timer.

22. sept. 2. På skip med maskiner over 300 HK. minst:
 2 maskinister når maskinene ikke er over 1 000 HK.
 3 maskinister når skipet er et passasjerskip i innenriks fart med maskiner over 500 HK., og det er i uavbrutt fart i minst 7 døgn. «Uavbrutt» regnes farten når det ikke på noe sted gjøres opphold over 12 timer.
3. På skip med maskiner over 1 000 HK. og på skip i utenriks fart med en bruttotonnasje på 500 tonn og derover minst 3 maskinister.
4. På skip som er i fart i tropiske farvann minst 3 maskinister. Fra påbudet om 3 maskinister er unntatt skip som bare passerer gjennom tropiske farvann uten å gå i regelmessig fart og skip som bare leilighetsvis kommer inn i tropiske farvann når oppholdet der ikke varer over 14 dager. Med «tropiske farvann» forståes farvann mellom $23\frac{1}{2}^{\circ}$ nordlig bredde og $23\frac{1}{2}^{\circ}$ sørlig bredde.
5. På dobbeltskruede passasjerskip skal det på hver vakt være 1 maskinist til hver driftsmaskin på over 2 000 HK.

III. Sjøfartskontoret kan fastsette kvalifikasjonskravene for de maskinpassere som er omhandlet i denne paragraf.

§ 7. Den øvrige maskinbesetning.

1. a. På dampskip med kullfyring skal antallet av fyrbøtere og kull-lempere minst være som følgende tabell viser:

Kullforbruk					Fyrbøtere og kull- lempere	Kull- lempere
Til og med 6 tonn					2	—
Over 6	men ikke over 9	tonn			3	—
» 9	» »	» 12.25	»		3	1
» 12.25	» »	» 15.25	»		3	2
» 15.25	» »	» 18.25	»		6	—
» 18.25	» »	» 21.25	»		6	1
» 21.25	» »	» 24.50	»		6	2
» 24.50	» »	» 27.75	»		6	3
» 27.75	» »	» 31	»		9	1
» 31	» »	» 34.25	»		9	2
» 34.25	» »	» 37.50	»		9	3
» 37.50	» »	» 40.75	»		12	1
» 40.75	» »	» 44	»		12	2
» 44	» »	» 47.25	»		12	3

I tropiske farvann skal antallet i ovenstående skala økes 22. sept. med 1 lempet.

Er et skips kullforbruk 3,5 tonn eller mindre, behøver skipet dog bare ha 1 fyrbøter hvis fyrbøternes arbeidstid ikke overskrider den i arbeidstidsloven fastsatte maksimumsgrense for arbeidstiden.

- b. Finner Sjøfartskontoret at det på grunn av kullforbruket og fartstiden, samt forholdene ellers ombord er forsvarlig at samme mann passer maskinen og utfører fyringen, kan det fritas skipet for å ha fyrbøter.
- c) Ved anvendelsen av bestemmelsene i punktene a og b legges til grunn det kullforbruk som vedkommende skip har under gang med vanlig fart i 24 timer.

Er skipet ikke i fart i 24 timer, er det den mengde kull som brukes under fart og liggetid i løpet av de 24 timer da kullforbruket er størst, som legges til grunn.

For passasjerskip i innenriks fart som er i uavbrutt fart i minst 7 døgn, legges til grunn den mengde kull som brukes gjennomsnittlig pr. 24 timer under fart og liggetid så lenge skipet er i uavbrutt fart, dog således at opphold som varer mer enn 4 timer ikke regnes med hverken når det gjelder tiden eller den mengde kull som er brukt under oppholdet.

«Uavbrutt» regnes farten når det ikke på noe sted gjøres opphold over 12 timer.

Kullforbruket beregnes etter vekten av den kullsort som skipet regelmessig bruker.

- d. På skip med maskiner over 1500 HK. skal det være 1 maskingutt og på skip med maskiner over 2000 HK. 2 maskingutter.
2. a. På dampskip med oljefyring med inntil 3 fyrganger skal det være 2 fyrbøtere.

På sådant skip i utenriks fart over 500 tonn eller med 4 til 9 fyrganger skal det være 3 fyrbøtere og på skip med 10 eller flere fyrganger, skal det være 4 fyrbøtere.

Er antallet av fyrganger 3 eller mindre, behøver skipet bare å ha 1 fyrbøter, hvis fyrbøterens arbeidstid ikke overskrider den i arbeidstidsloven fastsatte maksimumsgrense for arbeidstiden.

- b. Finner Sjøfartskontoret at det på grunn av fartstiden, og forholdene ellers ombord er forsvarlig at samme mann passer maskinen og utfører fyringen, kan det fritas skipet for å ha fyrbøter.

22. sept. c. På dampskip med oljefyring skal det være 1 maskingutt hvis maskinene er over 1 500 HK., og 2 maskingutter hvis maskinene er over 2 000 HK.
3. På dampskip med maskiner over 900 HK. skal det være 1 donkeymann utenom det antall fyrbøtere som er påbudt.
På skip hvor særskilt donkeymann ikke er påbudt, skal en av fyrbøterne hyres som fyrbøter og donkeymann, når det kreves minst 3 fyrbøtere ombord.
4. På motorskip skal antallet av maskinassistenter, motormenn, smørere og maskingutter minst være som følgende tabell viser:

Motorens (motorenes) beregnete I. HK.	En motor				To motorer			
	Ma- skin- assi- sten- ter	Motor- menn	Smø- rere	Ma- skin- gutter	Ma- skin- assi- sten- ter	Motor- menn	Smø- rere	Ma- skin- gutter
Over 300, men ikke over 500 i uten- riks fart	—	—	1	—	—	—	—	—
Over 500, men ikke over 800 i innen- riks fart	—	1	1	—	—	—	—	—
Over 800, men ikke over 1000	—	2	—	1	—	—	—	—
Over 1000, men ikke over 1500	—	3	—	1	—	—	—	—
Over 1500, men ikke over 2000	—	4	1	—	—	4	2	—
Over 2000, men ikke over 3000	—	4	1	1	—	4	3	—
Over 3000, men ikke over 4000	1	4	2	—	1	4	2	1
Over 4000, men ikke over 5000	1	4	2	1	1	5	2	1
Over 5000, men ikke over 6500	1	4	3	1	1	5	3	1
Over 6500, men ikke over 8000	1	4	3	2	1	6	3	1
Over 8000	1	5	3	2	1	7	3	1

På skip i utenriks fart på 500 tonn og derover skal antall motormenn og smørere sammenlagt være minst 3.

På skip med oljefyrte kjeler hvor fyrbøtere ansettes, går disse 22. sept. inn i det fastsatte antall maskinmannskaper unntatt maskin-assistenten.

Er det ansatt flere maskinister ombord enn foreskrevet i § 6, går disse inn under det antall maskinassistenter eller motormenn som er fastsatt i tabellen.

5. På tankskip over 3 000 tonn skal ansettes pumpemann.
6. Sjøfartskontoret kan bestemme at det på tankskip, i tillegg til den bemanning som er foreskrevet i foranstående punkter, skal være den ekstrabetjening som finnes nødvendig.
7. På skip i utenriks fart skal ansettes elektriker når skipets styremaskin eller vinsjer drives elektrisk.

Hvis det elektriske anleggs generatorer har en påstemplet ytelse over 150 kw., kan stillingen som elektriker ikke kombineres med annen stilling ombord.

8. Hvor ikke annet er fastsatt kan Sjøfartskontoret bestemme i hvilken utstrekning foran påbudte stillinger kan kombineres med andre.
9. De mannskaper som er nevnt i denne paragraf, skal ha følgende kvalifikasjoner:
 - a. Kull-lempere skal ha fylt 18 år.
 - b. Fyrbøtere skal ha fylt 20 år og ha fart til sjøs i 18 måneder, derav minst 8 måneder som kull-lempere. For maskinaspiranter med 24 måneders utdanning i mekanisk verksted og 6 måneders fartstid i maskin skal det være anledning til etter fylte 18 år å tjenstgjøre som fyrbøter.
 - c. Oljefyrbøtere skal ha fylt 20 år og ha minst 18 måneders fartstid i maskinen.
 - d. Donkeymenn skal ha fylt 22 år og ha tjenstgjort i maskinrommet i 30 måneder, derav minst 12 måneder som fyrbøter.
 - e. Smørere skal ha fylt 18 år og ha minst 6 måneders verkstedspraksis eller 6 måneders fartstid som maskingutt.
 - f. Motormenn skal ha fylt 21 år og ha enten:
 - a. 30 måneders fartstid i maskinen, hvorav 12 måneder som smører, eller
 - b. 24 måneders verkstedstid ved skipsmotorverksted og 6 måneders fartstid.
 - g. Maskinassistenter skal ha fylt 22 år og tjenstgjort i maskinrommet i minst 30 måneder og 12 måneders verkstedspraksis.
 - h. Elektrikere skal ha de kvalifikasjoner som Sjøfartskontoret bestemmer.
10. Et ordinært skoleskipskursus for maskinmannskap regnes likt med 12 måneders fartstid.

22. sept. 11. Disse kvalifikasjonsbestemmelser har ikke tilbakevirkende kraft.
12. De krav til alder og fartstid som er stilt foran kreves ikke fylt hvis det kan påvises å være umulig eller forbundet med urimelege omkostninger å skaffe en mann til vedkommende stilling som fyller disse kravene. Når det hyres et mannskap som ikke fyller kvalifikasjonskravene, skal grunnen anføres i skipsdagboken.
13. Hvis bestemmelsene i denne paragraf på grunn av maskinens type eller tekniske forbedringer eller av andre grunner leder til at antallet av maskinmannskaper blir unødig stort eller for lite eller leder til en uhensiktsmessig fordeling av mannskapene i de forskjellige grupper, kan Sjøfartskontoret fastsette hvor mange mann det skal være og hvorledes disse skal fordeles.
14. Sjøfartskontoret kan også fastsette antallet av maskinmannskaper og fordelingen av dem på
- a. skip som har et større kullforbruk enn 47,25 tonn pr. 24 timer,
 - b. skip for hvis vedkommende det ikke foreligger sikre oppgaver over kullforbruket,
 - c. dampskip med oljefyring som har et større antall fyrganger enn 12,
 - d. motorskip som antallet av maskinmannskaper ikke er fastsatt for i punkt 4 foran og
 - e. skip med framdriftsmaskineri som fører slike seil at de kan drives fram ved seil alene.

§ 8. Matstell- og tjenerpersonalet.

1. Det matstell- og tjenerpersonale som er nødvendig av hensyn til besetningen, bestemmes etter besetningens størrelse, matstell- og tjenerpersonale ikke medregnet.

Dette personale skal minst utgjøre på skip med

- a. over 5, men ikke over 10 manns besetning:
1 kokk eller 1 kokekyndig mann,
- b. over 10, men ikke over 15 manns besetning:
1 stuert og 1 kokk,
- c. over 15, men ikke over 22 manns besetning:
1 stuert, 1 kokk og 1 messegutt,
- d. over 22, men ikke over 24 manns besetning:
1 stuert, 1 kokk, 1 messegutt og 1 hjelpegutt,
- e. over 24 manns besetning:
1 stuert, 1 kokk, 1 hjelpegutt og 2 messegutter — 1 for offiserene og 1 for det øvrige mannskap.

På lasteskip som har ombord 6 eller flere passasjerer, skal 22. sept. det dessuten være ansatt:

1 salonggutt eller salongpike.

2. De mannskaper som er nevnt i foranstående bestemmelser under § 8, skal ha følgende kvalifikasjoner:

For å kunne mønstre som kokk kreves foruten å ha gjennomgått offentlig stuertskole, også 2 års tjeneste i byssen.

For å kunne mønstre som stuert kreves stuertskole, samt 2 års fartstid som kokk.

Utdannelse i hotell- og restaurantkjøkken berettiger til tilsvarende reduksjon i fartstiden.

Et skoleskipskursus i byssa regnes likt med 12 måneders fartstid som kokkelev.

Disse kvalifikasjonsbestemmelser har ikke tilbakevirkende kraft.

De krav til fartstid som er stilt foran kreves ikke fylt hvis det kan påvises å være umulig eller forbundet med urimelige omkostninger å skaffe til vedkommende stilling en mann som fyller disse krav. Når det hyres et mannskap som ikke fyller kvalifikasjonskravene, skal grunnen anføres i skipsdagboken.

§ 9. Førerens ansvar for bemanningen.

At foranstående bestemmelser for bemanning av skip er fulgt, fritar ikke skipsføreren for det ansvar som påhviler ham i henhold til sjøfartslovens § 26, såfremt særegne forhold krever større bemanning.

§ 10. Bemanningsoppgave.

Skip på 100 tonn og derover skal være utstyrt med en av Sjøfartskontoret utferdiget oppgave som inneholder opplysninger om den bemanning skipet skal ha etter disse forskrifter. Bemanningsoppgavens form bestemmes av Industridepartementet.

§ 11. Adgang til å fravike forskriftene.

1. Sjøfartskontoret kan tillate at et skip går med mindre bemanning enn bestemt i nærværende forskrifter, når skipet er under gang bare en del av døgnet eller en del av uken.
2. Sjøfartskontoret kan for en enkelt tur tillate at et skip går fra en havn til en annen med mindre bemanning enn bestemt i nærværende forskrifter, når særlige omstendigheter tilsier det.
3. Er det umulig eller forbundet med uforholdsmessige vanskeligheter å etterkomme nærværende forskrifter, og mangelen ved bemanningen ikke er slik at den gjør skipet usjødýktig, kan skipsføreren fortsette reisen til neste anløpssted for å komplettere besetningen der.

22. sept.

Før reisen kan fortsette, må dog reder eller fører, hvis skipet er i Norge, godtgjøre ved erklæring fra offentlig sjømanns-kontor at mannskap ikke kan skaffes til vedkommende stilling ombord.

Er skipet i utenlandsk havn hvor det er ansatt norsk konsul, må føreren godtgjøre for denne at mannskap ikke kan skaffes til vedkommende stilling.

Når forskriftene fravikes, må det anføres i skipsdagboken.

4. Industridepartementet kan under ekstraordinære forhold når det fryktes å ville inntre nødtilstand for landet eller deler av det, foreta slike lempninger i nærværende forskrifter som etter forholdene ansees påkrevd.

5. Er det gitt dispensasjon i henhold til arbeidstidsloven, skal det gis tilsvarende dispensasjon med hensyn til bemanningsforskriftene.

§ 12. Straffebestemmelse.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den alminnelige borgerlige straffelov av 22. mai 1902, § 339, 2, for så vidt ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 13. Forskriftenes ikrafttreden.

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1951.

Fra samme tid oppheves de ved kongelig resolusjon av 31. mai 1918 fastsatte forskrifter om bemanning av norske skip, og de ved kongelige resolusjoner av 22. april 1921, 13. mai 1921, 17. februar 1922, 23. november 1923, 19. juni 1925, 25. november 1927, 26. februar 1932 og 23. april 1937 foretatte endringer i og tillegg til disse forskrifter.

22. sept.

Kongelig resolusjon.

I medhold av avsnitt II i lov av 14. april 1950 om endring i lov av 23. april 1948 om Statens Fiskarbank bestemmes:

Lov av 14. april 1950 om endring i lov av 23. april 1948 om Statens Fiskarbank trer i kraft 1. oktober 1950.

22. sept.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Kristiansand bystyre i møte 30. august 1950 om regulerings- og bebyggelsesplan for Kuholmstangen, Kristiansand.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet bystyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

22. sept.

§ 1. Det regulerte område er på planen vist med reguleringsgrense (rød strek). Innenfor denne begrensningslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og nabogrenser som vist på planen. Reguleringsrådet kan tillate avvikelser herfra hvor spesielle grunner taler for det, herunder også tillate avvikelser fra den viste tomtinndeling, når den skjer i harmoni med bebyggelsen og planen for øvrig.

§ 2. Bebyggelsen skal være villamessig med våningshus i inntil 2 fulle etasjer og uthus, garasjer eller fløybygninger i 1 etasje. Gesimshøyden for 2-etasjes hus må ikke overstige 7 meter og mønehøyden ikke overstige 9 meter. For 1 etasjes hus må gesimshøyden ikke overstige 4 meter. Høyden til gesims og til utvendig treveggs høyeste punkt måles fra grunnens planerte nivå etter reguleringsrådets bestemmelse. Bygningene skal ha sadeltak med takvinkel mellom 27,5°—35°. Ens takvinkel må gjennomføres i samme byggeflukt.

§ 3. Våningshusenes størrelser kan være inntil 14 % av tomtens netto-areal, dog ikke større enn 120 m². Husene må ikke inneholde mer enn 2 familie-leiligheter. På tomt nr. 3 kan i egen fløybygning innredes butikklokaler i 1. etasje.

Uthus, garasje o. l. kan være inntil 30 m² i grunnflate og plasseringen må i hvert enkelt tilfelle godkjennes av reguleringsvesenet.

§ 4. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle sider. Farger på hus og gjerder skal godkjennes av bygningsrådet.

§ 5. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter til anvendelse.

§ 6. Kommunen kan som grunneier etablere privat servitut innenfor rammen av disse vedtekter.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

22. sept.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Kristiansand bystyre i møte 30. august 1950 om regulerings- og bebyggelsesplan for Agder Allé, Kristiansand.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet bystyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

I.

§ 1. Det regulerte område er på planen vist ved reguleringsgrense (rød strek). Innenfor denne begrensningslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som vist på planen.

22. sept.

§ 2. Området er delt i følgende 5 deler:

- A. Resterende del av Solbygg-kvartalet (begrenset av Frydenlundsveien—Kongsgård Allé—Kirkeveien).
- B. Kvartalet ved kringkastingen (begrenset av Kirkeveien—Kongsgård Allé—St. Olavs vei—Agder Allé).
- C. Begrenset av St. Olavs vei—Kongsgård Allé—ny villagate—Agder Allé (parkstripe).
- D. 3 tomter grensende til Kristiansand Lærerskoles tomt i nord-øst.
- E. Begrenset av Agder Allé—ny boligvei.

II.

A. og B. Murbebyggelse.

§ 3. Bygningene skal oppføres av mur eller betong med etasjerskillere av brannfast materiale, unntatt herfra er bygning for barnehage på arealets nord-østre del som kan oppføres i tre.

§ 4. Bebyggelsen skal innredes til beboelse. I blokkene merket XVI og XI kan innredes forretninger med lagerlokale i 1. etasje. Bebyggelsen skal oppføres i henholdsvis 4 og 2 etasjer som vist på planen.

§ 5. De frittliggende blokker kan oppføres med de dimensjoner som er vist i planen. For de 4-etasjes blokker må gesimshøyden ikke overstige 13 meter. For de 2-etasjes blokker må gesimshøyden ikke overstige 7 meter.

Bygningene skal ha sadeltak med takvinkel mellom 15° og 30°. Blokker i samme byggeflukt skal ha ens takvinkel.

III.

C. Rekkehus-bebyggelsen.

§ 6. Bygningene plasseres i forhold til veien og friarealer som vist på planen. Reguleringsrådet kan tillate mindre endringer i husplasing og tomteinndeling, når det er tilrådelig for lysforhold og avstand. På tomtene 18—35 kan de 6 rekkehus-blokker eventuelt erstattes av samme antall 4-mannsboliger.

§ 7. Bygningene kan oppføres i tre eller mur, avhengig av arealets størrelse i hvert tilfelle.

§ 8. Bebyggelsen skal oppføres i 2 etasjer med gesimshøyden ikke over 7 meter. Bygningene skal ha sadeltak med takvinkel mellom 27½° og 35°. Takvinkelen skal være ens for bygninger i samme byggeflukt.

IV.

D. og E. Villabebyggelse.

§ 9. Bebyggelsen plasseres i forhold til veier og tomtengrenser som vist på planen. Reguleringsrådet kan tillate avvikelser herfra

hvor spesielle grunner taler for det, herunder også tillate avvikelser 22. sept. fra den viste tomteinnndeling, når det skjer i harmoni med bebyggelsen og planen for øvrig.

§ 10. Bebyggelsen skal være villamessig i inntil 2 fulle etasjer og uthus, garasjer eller fløybygninger i 1 etasje. Gesimshøyden for 2-etasjes hus må ikke være over 7 meter, og mønehøyden ikke over 9 meter. For 1-etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 4 meter. Høyden til gesims og til utvendig treveggs høyeste punkt måles fra grunnens planerte nivå etter reguleringsrådets bestemmelse. Bygningene skal ha sadeltak med takvinkel mellom $27\frac{1}{2}^\circ$ og 35° . Ens takvinkel gjennomføres i samme byggeflukt.

§ 11. Våningshusenes størrelse kan være inntil 12 % av tomtens netto-areal, dog ikke større enn 130 m². Husene må ikke inneholde mer enn 2 familie-leiligheter. Uthus, garasje o. l. kan være inntil 30 m² i grunnflate, og plasseringen må i hvert enkelt tilfelle godkjennes av reguleringsvesenet.

V.

§ 12. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle sider. Det skal være fasadepuss på brann gavler, som etter bygningsrådets skjønn blir stående synlig mer enn 1 år.

§ 13. Fargen på hus og gjerder skal godkjennes av bygningsrådet.

§ 14. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter til anvendelse.

§ 15. Kommunen kan som grunneier etablere privat servitut innenfor rammen av disse vedtekter.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Oslo.

